

Ünnepélyesen felavatták a biológiai központot

315 millió forintba került

Tegnap délután, Szeged felszabadulásának 29. évfordulója alkalmából ünnepélyes keretek között átadták rendeltetésének a Magyar Tudományos Akadémia szegedi biológiai központját, a magyar tudományos kutatás legkorszerűbb, legmodernebb eszközökkel felszerelt intézetét.

Az átadási ünnepélyen megjelent Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Györi Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára, dr. Komócsin Mihály, a Csongrád megyei Tanács elnöke, Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, és dr. Biczó György, a Szeged megyei városi tanács elnöke is.

Az ünnepségen ott voltak a hazai tudományos élet legjelesebb képviselői, a szocialista akadémiák delegációi; a szovjet delegáció élén V. L. Kretovicsal, a Szovjet Tudományos Akadémia levelező tagjával; a lengyel delegáció, melynek vezetője Korzybski professzor; az NDK küldöttsége, élén Cancko Stefanov Stoiczev főtitkárhellyettesével; a jugoszláv akadémia küldöttsége Zvonimir Devido akadémikus vezetésével és a román delegáció, melynek vezetője M. Nicolaescu professzor, a RTA elnöke. Megjelent Soós Gábor, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter helyettese, Garamvölgyi Károly, a pénzügyminiszter helyettese és Padányi Mihály, az építésügyi és városfejlesztési miniszter helyettese. Ott voltak a Magyar Tudományos Akadémia képviselői, élükön Erdei-Grúz Tiborral, a Magyar Tudományos Akadémia alelnökével, Szenthágozai Jánossal, a Magyar Tudományos Akadémia alelnökével, Láng Istvánnal és Tétényi Pállal, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkárhellyettesével.

Erdei-Grúz Tibor, üdvözölte a megjelenteket a biológiai központ előadóterében rendezett ünnepségen, majd Láng István elismerését fejezte ki az építőknél, a Délmagyarországi Építőipari Vállalatnak akik határidőre elkészítették a 315 millió forintos beruházással készült biológiai kutatóközpontot. Felolvasta az alapkönyvbe helyezett levelet, melyet 1968. április 2-án ünnepélyes keretek között helyeztek el, és szövegét az azóta eltelt öt esztendő eredményeiről, majd megnyitotta, s átadta rendeltetésének az MTA szegedi biológiai központját. V. L. Kretovics, a Szovjet Tudományos Akadémia képviselője a szocialista országok akadémiáinak képviselőitében köszöntötte a biológiai kutatóközpont tudósait, kutatóit, dolgozóit. Leon Block, és J. Burghers, az UNESCO és az ENSZ főtitkárának nevében gratuláltak a biológiai kutatóközpont dolgozóinak az intézményhez, s kívánták sikert a munkához. Ezután Szent-Györgyi Albert Nobel-díjas biokémikus, az Egyesült Államok Woods HOLE-i izomkutató intézetének igazgatója lépett a szónoki emelvényre. Szólt a tudomány feladatairól, és három arculatáról, az alkalmazott tudományokról, az alapvető tudományokról és a tudományról, mint művészettel egyenértékű tevékenységről. Megállapította, a tudomány soha nem lehet öncélú, mindig a népet kell szolgálnia. Straub F. Brunó, az MTA szegedi biológiai központjának főigazgatója az intézet előtt álló feladatokról szólt.

Aczél György, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, a tudományok differenciálódása megköveteli a tudósok együttműködését, a tudományos integrációt. Az átadási ünnepség következő szónoka Aczél György volt, aki a többi közt a következőket mondotta: A tudomány ma már nélkülözhetetlen mind a jelen, mind a jövő szempontjából. S igaz ugyan az, hogy a tudomány valóban mindig a népet szolgálja. Am ehhez azt is hozzá kell tenni: vannak emberek, akik a tudomány eredményeit nem a nép érdekében igyekeznek hasznosítani. A szocialista világregndszerben viszont egyértelmű a helyzet: itt valóban a népet szolgálja a tudomány minden eredménye. Bonyolult korban élünk. Olyanban, amelyben hallatlanul megnőtt a tudomány, a tudósok felelőssége is. Rendkívül összetett problémákkal kell szembenézni, azokra feleletet adni, és ez nyilvánvalóan új munkamódszereket, új kutatási metodikát is igényel. A magányos tudós figurája már a múlté. Ma a tehetségek szoros együttműködése, együttműködésük eredményeként, az eredményeket. Igaz, fenyeget az elszigetelt specializálódás veszedelem. Am lehet ellene eredményesen küzdeni. Úgy, és azzal, ha

totta, hogy a tudományok differenciálódása megköveteli a tudósok együttműködését, a tudományos integrációt. Az átadási ünnepség következő szónoka Aczél György volt, aki a többi közt a következőket mondotta: A tudomány ma már nélkülözhetetlen mind a jelen, mind a jövő szempontjából. S igaz ugyan az, hogy a tudomány valóban mindig a népet szolgálja. Am ehhez azt is hozzá kell tenni: vannak emberek, akik a tudomány eredményeit nem a nép érdekében igyekeznek hasznosítani. A szocialista világregndszerben viszont egyértelmű a helyzet: itt valóban a népet szolgálja a tudomány minden eredménye.

Bonyolult korban élünk. Olyanban, amelyben hallatlanul megnőtt a tudomány, a tudósok felelőssége is. Rendkívül összetett problémákkal kell szembenézni, azokra feleletet adni, és ez nyilvánvalóan új munkamódszereket, új kutatási metodikát is igényel. A magányos tudós figurája már a múlté. Ma a tehetségek szoros együttműködése, együttműködésük eredményeként, az eredményeket. Igaz, fenyeget az elszigetelt specializálódás veszedelem. Am lehet ellene eredményesen küzdeni. Úgy, és azzal, ha

szükség, s ezt kell, hogy értsek a fiatalok is és oktatók is. Olyan emberek kelletnek, akiknek közösségi céljai vannak. Egy orvosnak, egy pedagógusnak, egy agronómusnak emberek nagy csoportjára van hatása, s hogy egyénisége hogyan alakul, mihez kötődik, az már az egyetemi évek alatt eldől. Szólt az egyetemi oktató emberi felelősségéről, hiszen egész egyéniségevel nevel-formál, aki az ifjúság oktatását, nevelését választotta élethivatásának. Szép gondolatot mondott arról, hogy a pályakezdők nehézségeiben nemcsak az objektív tényezők, de sokszor a szubjektív tényezők is meghatározók. Az például, hogy minden kezdő szakembernek legyen feladata, érezhesse, hogy amit csinál, az fontos. Nem udvarlást várnak a fiatalok, hanem azt, hogy célt adjanak a felnőttek, s ha nemes, ha jó a cél, kötelességüket is tudják. De éreznie kell azt is a fiataloknak is, a már nem éppen pályá-

kapta Heim János, a Délmagyarországi Építő Vállalat termelési igazgatóhelyettese, Karikás József, az MTA Központi Hivatalának termelési tanácsadója és Tarnai István, a Szegedi Tervező Vállalat építészmerőnöke. A Munka Erdemrend bronz fokozata kitüntetésben részesült Szeiberling László főmérnök, az MTA KESZ beruházási műszaki osztályának vezetője.

Padányi Mihály az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetését nyújtotta át Mihály Istvánnak, Undi Jánosnak, Tulipánt Kálmánnak, Balázsfi Józsefnek, Kéri Kálmánnak, Darvas Tamásnak, a DELEP dolgozóinak és Gergely Andrásnak, a Szegedi Tervező Vállalat szakcsoport vezetőjének. Miniszteri Dicséretben részesült a szegedi dolgozók közül Libor Rajmund, statikus mérnök, a Szegedi Tervező Vállalat szakcsoport vezetője és Szepes Pál, a DELEP főüzemvezetője.

Az ünnepség után a vendégek az intézet vezetőinek kíséretében megtekintették a Szegedi Biológiai Központ intézeteit, laboratóriumait, dolgozószobáit. Ezután a biológiai központ főigazgatója fogadást adott az átadási ünnepségen megjelent vendégek tiszteletére.

terésnek is, hogy céljainkkal egybevág az egyéniség megvalósításának szép emberi célja, hogy van lehetőség pályamódosításra, nem akarjuk az embereket bezárni sorsukba, sőt arra törekedünk, hogy mindenkinek lehetősége legyen a normális, szép emberi életre. Elni, szépen élni tanítani kell az embereket, s ennek jegyében kell az egyetemi ifjúságot is oktatni, nevelni, hogy annyi emberi tartással felvértezve kerüljenek az életbe, hogy nem az ilyen vagy olyan márkájú kocsit megszerezése legyen a céljuk, hanem az, hogy munkájukban örömet találjanak, eredményeket tudjanak elérni.

Szép gondolattal zárta beszédét Aczél György: társaszerzők legyünk abban, ami itt történik. Bizonyára továbbmunkál ez a gondolat a felsőoktatási intézmények vezetőiben, s talán indítvány is lesz az arra, hogy többször beszéljessenek együtt közösen vagy éppen egymással hasonló gondokról. Sz. M.

Az oktatás és nevelés időszerű kérdései

(Folytatás az 1. oldalról.)

nyos tevékenységéről is szólt, amely az oktatás-nevelés színvonalának emelését szolgálja. Dr. Horváth Károly, az Élelmiszeripari Főiskola főigazgatója legfeljebb felsőoktatási intézményünk szervezéséről, az oktatóközösség egységes szemléletének kialakításáról beszélt.

Aczél György előlájában elmondotta: öröm számára, hogy a szegedi felsőoktatási intézmények vezetői együtt beszéltek meg közös gondjaikat, s bizonyára ez a tanácskozás is nyitány lesz a jobb helyi együttműködésnek. A gondokra reflektálna elmondotta, még jó ideig mindig szűk lesz valami ebben az országban, ezért első sorban arra kell törekednünk, hogy ami megvan — szaktudás vagy éppen precíziós műszer — azt jobban, hatékonyabban használjuk ki. A kutató legyen együttes oktató is, s mindenképpen fontos, hogy ne misztifikálják a tudományos kutatást, mert annak módszereit ismernie kell a gyakorlatban is minden hallgató-
nak, hogy amikor kikerül az intézet falai közül, az önképzéshez, a továbbképzéshez ismerje a módszert. Nagy felelősség annak a célkitűzésnek a megvalósítása, hogy az egyetemről, főiskoláról kikerülő szakemberek szakmailag és politikailag egyaránt megfeleljenek az egyre magasabb követelményeknek. A határozatokat, irányelveket élettel kell megtölteni, s ma már nem elég, hogy valaki csak a szakmájában legyen jó, vagy politikailag legyen megbízható. A kettőre együtt van

A Szövetségek Nemzetközi Szövetségének budapesti ülészaka csütörtökön legnagyobb jelentőségű eseményéhez érkezett; kezdetét vette a világszervezet Központi Bizottságának három napra tervezett tanácskozása.

Az SZNSZ két kongresszus közötti legfőbb vezető testületét a Magyar Népköz-

szervezetek Nemzetközi Szövetségének budapesti ülészaka csütörtökön legnagyobb jelentőségű eseményéhez érkezett; kezdetét vette a világszervezet Központi Bizottságának három napra tervezett tanácskozása. Az SZNSZ két kongresszus közötti legfőbb vezető testületét a Magyar Népköz-

társaság körmánya nevében Fehér Lajos, a Minisztertanács elnökhelyettese köszöntötte. Losonczy Pál, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke az SZNSZ budapesti ülészaka alkalmából csütörtökön a Parlamentben fogadta az SZNSZ végrehajtó bizottságának tagjait.

Átadták az alkotói díjakat

Szeged felszabadulásának 29. évfordulóján, tegnap csütörtökön délután a Szeged városi tanács kistanácsstermében dr. Biczó György tanácselnök, átadta az 1973. évi alkotói díjakat a kitüntetetteknek. Az ünnepségen megjelent dr. Varga Dezső, a városi pártbizottság titkára, Prágai Tibor, a városi

tanács elnökhelyettese és dr. Csikos Ferenc vb-titkár is. A Szeged megyei város tanácsa végrehajtó bizottsága alkotói díjban részesítette Veress Miklós József Attila-díjas költőt, Zoltánfi István festőművészt, Máriáss József színművészt, Nikolényi István újságíró és Libor Rajmund statikus mérnököt.

VERESS MIKLÓS

Veress Miklós József Attila-díjas költő elmúlt évtizedben kifejtett költői tevékenysége, eddigi munkássága, a megújult szegedi líra legmarkánsabb jelenlegi vonulatát képviseli. A személyes és közösségi érzések szóvalnak meg művészi gonddal megformált alkotásaiban. Verseit napról napra egyre többen ismerik országszerte, mind gyakrabban jelentkezik műveivel országos lapok hasábjain. Az elmúlt évben jelent meg első kötete, Erdő a vadaknak címmel. Ez a kötet méltán nyerte el az irodalombarátok, olvasók és kritikusok tetszését. Első kötetét tavaly József Attila-díjjal jutalmazták. A Petőfi verspályázaton első díjat nyert, többször szerepelt a Szép versek című antológiában is.

ZOLTÁNFI ISTVÁN

Zoltánfi István a szegedi képzőművészek legifjabb nemzedékének egyik kiemelkedő tehetségű képviselője. Sajátos látásmódot tükröző művészete, egyéni kifejezőmódja érdekes színt adott a kortárs szegedi pikűrának. Művei, országos és helyi kiállításokon bemutatott alkotásai, önálló tárlata kiforrott, sajátos arculatú művészeti egyéniségről vallanak. Eddigi munkássága alapján a mai magyar festészet ígéretes tehetségeként tartja számon a szakma. Tavaly, 1972-ben elnyerte a XIII. Szegedi Nyári Tárlat egyik fődíját. Egyéni kiállítása volt Budapesten, a Tv Galériájában, és a Mednyánszky-teremben. Ezek a bemutatkozásai hozzájárultak a szegedi képzőművészet rangjának növeléséhez, országos népszerűsítéséhez. A Művészet idej, augusztusi számában a városunk képzőművészeti életét boncolgató cikkekben Zoltánfi István alkotói munkásságát értékeinek méltó elismerésben részesítették.

MÁRIÁSS JÓZSEF

Máriáss József, a Szegedi Nemzeti Színház Jászai-díjas kitüntetett színművésze. Pályafutása alatt az ország több színházában a sikeres alakítások egész sorát formálta meg. A szegedi színtársulat élvonalbeli tagja, kiváló karakterszínész, a sajátos kisemberfigurák egyik legjobb alakítója. Szegedi alakításai közül kiemelkedik Miller Alkujának Solomonja, Dürrenmatt: Angyal szállt le Babilonban című tőredékes komédiájában Akki koldus figuráját formálta meg nagyszerűen. A rádió, a televízió és a film egyik legtöbbet foglalkoztatott vidéki színészei közé tartozik. Színművészeti egyénisége sajátos, és eredeti színt ad a Szegedi Nemzeti Színház arculatának.

NIKOLÉNYI ISTVÁN

Nicolényi István újságíró, a Délmagyarországi kulturális rovatvezetője. Szeged kulturális életét állandóan nyom követő, széles látókörű, alkotó szellemű egyéniség, akinek a Délmagyarországnál töltött évei alatt hivatásává vált az újságírás. Művelésében központi szerepet játszott a szegedi kulturális élet, a kultúrpolitikai célkitűzések megvalósításának egyik leghasznosabb szószólója. Alkotói díja a Szeged város kulturális, szellemi életének frissítéséért, az olvasók, színházlátogatók és hangverseny-látogatók művészi izlésének neveléséért folytatott újságírói alkotói munka megbecsülése.

LIBOR RAJMUND

Libor Rajmund mérnök, a Szegedi Tervező Vállalat dolgozója. Tizenöt éve dolgozik Szegeden, a tervező vállalat statikus-tervező mérnökeként. Több tucatra tehető azoknak a szegedi épületeknek a száma, amelyeknek szerkezetét ő tervezte. Alkotásai közül legjelentősebbek közé tartozik a Magyar Tudományos Akadémia Szegedi Biológiai Központjának, az Odessa-városrészen dunaujvárosi panelekből készült épületeinek statikai munkálatai. A Károlyi utca és a Lenin körút sarkán levő lakóépület, valamint a szegedi vágóhíd rekonstrukció és bővítés statikai munkálatai szintén az ő tervezőasztalán készültek.

